

ABBAS ABDULLA

AND

Bu dünyanın işlərinə
Çözüm varsa, gözüm çıxsın.
Giclərinə, biclərinə
Dözüm varsa, gözüm çıxsın.

Canım üzdüm haqdan yana,
Sözü dedim, anlayana.
Anlamayan hər nadana
Sözüm varsa, gözüm çıxsın.

Ömrüm keçdi qeyli-qalda,
Adım çıxdı sağda, solda.
Arsız, hırsız gedən yolda
İzim varsa, gözüm çıxsın.

Çocuqkən qoştum əməyə,
Varmadım haram yeməyə,
Xalqa yalan söyləməyə
Üzüm varsa, gözüm çıxsın.

Ölüm-qalım bazarında
Can bu gündə, göz yanında.
Fani dünyanın varında
Gözüm varsa, gözüm çıxsın.

NUR

Mən bir dərgahın quluyam,
Gündüzü nur, gecəsi Nur.
Bu dərgahın hər odası,
Hər odanın guşəsi Nur.

Bu dərgahda çilə yoxdur,
Bu dərgahda hiylə yoxdur,
Ağa yoxdur, kölə yoxdur,
Ağası nur, köləsi Nur.

Solanı yox çiçəklərin,
Yalan yox gerçəklərin,
Gəl söyləyən mələklərin
Neçəsi nur, neçəsi Nur.

Mənə şübhələnmə sakın,
Mən bir qulam Haqqa yaxın,
Bu dərgaha axın-axın
Gələsi nur, köçəsi Nur.

Son durağım bu dərgahım
Bu dərgahdır qibləgahım.
Bu dərgahda bir Allahım,
Ucaların, ucası Nur.

HİCRƏT

Yer üzündə nə böhtana,
Nə yalana sığınırım.
Göy üzündə var olana
Haqq olan sığınırım.

Dinə gələn Həbəş kimi
İşıq saçdım atəş kimi.
Hilal, ulduz, günəş kimi
Bu cahana sığınırım.

Haqqa könül vermişəm

Səfa sənin, cəfa mənim,
Kibr sənin, vəfa mənim
Məhəmməd Mustafa mənim,
Qulam, ona sığınırım.

Sünni, şiyyə, Ələviyəm,
Səlimiyəm, səfəviyəm,
Beyt əhliyəm, Beyt eviyəm,
Bir qurana sığınırım.

Üz tutuban pənahıma,
Tövbə etdim günahıma.
Uca, Böyük Allahıma
Qana-qana sığınırım.

VARLIQDA YOXLUQ

Bu yol haraya gedir,
Yoxu çox, enişim yox.
Bir ömür əndişəm var,
Bir anlıq dinişim yox.

Haqqa könül vermişəm,
Bilməm hara ərmişəm,
Yalnızca bir dərvişəm,
Yoldaşım yox, eşim yox.

Öz inancım, öz Tanrım,
Birdir üzüm, astarım!
Haqqa dönük, dostlarım,
Sizlərə dönüşüm yox.

Ululardan uluyam,
Allahımın quluyam,
Rəsulun rəsuluyam,
Başqa bir gərdeşim yox.

Bu nə sayaq dünyadır?
Çox baş-ayaq dünyadır...
O dünya haqq dünyadır,
Bu dünyayla, işim yox.

MƏNİM

İmdad elə, ana torpaq,
Vaxtsız solur gülüm mənim.
Budaqlardan yarpaq-yarpaq
Asılıbdı dilim mənim.

Demə günüm keçəsidi,
Baxtım məndən kəsəsidi.
Azadlığın təşnəsidi,
Dirim mənim, ölüm mənim.

Arsız-arsız gülə-gülə
Soruşma gəl, bilə-bilə:
Bu sahilədən o sahilə
Uzalıdır əlim mənim.

ETİRAF

Nə vaxtsa ürəyim yadımdan çıxıb,
Hardasa, kiminsə yanında qalıb.
Evə qayıtmışam, gülüm, ürəksiz
Üzümə baxmısan səssiz-səmirsiz,
Buludtək boşalıb-dolub gözlərin,
Titrək dodağına donub sözlərin:
"Beləmi əzizlər sevən-sevəni"
Bağışla məni.

Gözümü bir qızın gözündə görsən,
Bir anlıq günahı özündə gör sən -
Qoruya bilmirsən niyə sən məni?!

Geriyyə qaytarmaq istəsən məni,
Amandır, amandır, dönüb mən olma!
Sən allah, sən allah, deyingən olma,
Tez-tez yada salma olub-keçəni
Bağışla məni.

Bilsən ki, gedirəm, uzaqdır səfər,
Mənsiz mənlı olmaq öyrən birtəhər
Evə-eşiyə də bağlan ürəkdən.
Unuda bilsəm də mən səni hərdən
Bir cüt qız balamı unudammaram -
Arzunu, Aydanı unudammaram.
Nolar gülərlə qarşıla məni,
Bu etirafımda çox gecikmişəm
Bağışla məni...

ANAMIN QƏBRİ ÖNÜNDƏ DÜŞÜNCƏLƏR

Ay ana, oğlunun nəydi günahı, -
Ağlar yaranmışdı, ağlar da qaldı.
Bir ata həsrəti, bir ana ahı
Sinəmə çəkilən dağlarda qaldı.

Ağ günün əlinə çatanda əlin
Tor gördü gözlərin, tutuldu dilin;
Əyildi qamətin, büküldü belin, -
Ahın duman olub dağlarda qaldı.

Dərdini, bəlanı niyə almadım,
Niyə şair oldum, loğman olmadım?!
Yaralı bülbültək könül fəryadım
Vaxtsız xəzan vurmuş bağlarda qaldı.

Məzarın önündə əyilir başım,
Həm ayaq daşınam, həm də başdaşın.
Üç oğlun, üç qızın - könül sirdaşın
Sənsiz gəlib keçən çağlarda qaldı.

KİMLİYİM

Yazı masam həm də yemək masam.
Dünyanın barı-bərəkəti masamın üstündə.
Bu barı-bərəkəti yeməyə həvəsim yox,
Yalnızca qəm yeyirəm.

Evimdə qələbəlik-
Qarım, cocuqlarım,
Qohum-əqrəbəlarım,
Gəlib-gedən müsafirlərim...
Amma mən günü-gündən təkləşirəm,-
Haqqa qovuşmağa,

Dağlar arxasında
Kişnəyə-kişnəyə qalıb köhlənəm.

Ağlamasın məni sevnələr,
Ağlamasın bacılarım,
Dünyadan gedişim
Dünyaya gəlişim ola bilər.

SENTYABR

Sentyabr
bir salxım üzüm asdı
divarımdan -
gilələri dupduru,
yupyumru,
pişik gözü kimi.
Açdım təqvimini:
varağı -
tənək yarpağı.

Tənək yarpağı -
ayı pəncəsi.
Divarımda bir salxım keçiməməsi.

DEKABR

Dumana büründü dağ-dərə
qar yağmadı,
ləpir yağdı meşələrə -
irili-xırdalı
çeşid-çeşid.
Ovçu çiyində tüfəng,
yanında it,
bərədə rahatladı yerini.
Ovcunu çaşdırmaq üçün
ləpirlər uddu bir-birini -
pələng ayı ləpirini,
ayı dovşan ləpirini.

Ləpirlər azaldı,
onun torbası doldu,
Ardı-arası kəsilmədi
meşəyə çovuyan güllələrin,\nYazıq heyvanların
gəldi ömür qışı.
Meşələrə qar yağmadı,
yağdı güllə yağışı.

QALA DİVARLARININ NƏĞMƏSİ

Qucağımda Dünənimi aparıram Sabaha,
Dünənime nağıl demə, Sabahıma əfsanə.
Bircə ovuc torpağımlı ovcunuzla sıxın siz
Nənələrin göz yaşında Dünənime axın siz.
Zaman ovmuş daşlarıma, daş deməyin aldanıb.
Babaların yumruqları bir-birinə calanıb!

GÖYGÖL

Gözündən nur alıb dan ulduzunun
Qoca Kəpəzimini yaşadı Göy göl.
Bir ceyran baxışlı Gəncə qızının
Qızıl üzününün qaşadı Göy göl.

Ahından yanmadı zaman Əslinin,
Bürüdü yolunu duman Əslinin,
Kərəmin oduna yanan Əslinin
Bəlkə də gözünün yaşadı Göy göl.

Ona bağışlanıb ətri güllərin,
Açıq süfrəsidir bizim ellərin,
Bütün dənizlərin, bütün göllərin
Qövs-qüzeh tacı başıdı Göy göl.

DAĞLAR... İNSANLAR

Dağlara baxıram, dağlara
Vüqarlı, ulu dağlara.
Dağ olmaq istəyirəm
Eh... dağ hara, mən hara?!

Dağların başında yurd salan,
dağlardan yüksəyə ucalan
dağ vüqarlı insanlar
dağ deyilmi, deyirsən?

Nə deyim, qardaş,
onu dağın özündən soraqlaş,
onda bilərsən.
Səndən, məndən dağ olarmı?

